

[A. M. Hansen.]

faa tre Hold Rigsdagsudvalg. Han fandt, at man oven i Købet maatte se at faa indrettet en Institution, faa en Mand, der skulde holde Orden i det. Ja, jeg synes nu alligevel, at dette her er lidt for langt ude. Saaledes som vi har det i Rigsdagen nu og har haft det i mange Aar, har vi godt kendt til dette at have 3 Hold Udvalg, nemlig Udvalg fra hvert af de bestaaende Ting og Udvalg, der nedsættes efter § 45, f. Eks. hvor der hentes Medlemmer fra begge Ting, og jeg kunde jo nævne Grønlandsudvalget, det udenrigspolitiske Nævn og lignende. Ja, jeg har ikke opdaget hidtil, at dette skabte fuldkommen Forvirring i de forskellige Rigsdagsmænds Hjerner. Nu hører jeg til min Forfærdelse, at Venstres Formand kan tænke sig, at det kan skabe Forvirring i den kommende Tid.

Jeg skal ikke gaa ind paa mange af de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde. Jeg synes, at naar han skal hente sin Kritik fra saadanne Ting, som han her nævnte, er det noget godtkøbs. Det gælder f. Eks. ogsaa den Procentregning, som det ærede Medlem rullede op, da vi havde Forslaget til første Behandling. Det har jeg svaret paa dengang. Men jeg vil sige, at naar det ærede Medlem sagde, at jeg som Partiets Ordfører havde erklæret det foreliggende Forslag for indviklet, saa skylder det ærede Medlem Bevis derfor. Nej, det, jeg sagde under denne Sags første Behandling, var, at § 33 kunde opfattes som indviklet. Jeg sagde om denne Paragraf: Det kan være, at det ved en første Gennemlæsning af Paragraffen kan forekomme en lidt omstændeligt, og tilføjede, at jeg vilde være med til at forenkle den, hvis en saadan forenklet Form kunde findes. Og denne Paragraf er blevet forenklet i Udvalget. Derfor er det et yderst svagt Holdepunkt, det ærede Medlem har for at staa og sige, at jeg har kaldt dette Forslag indviklet.

Naar der nu fra Modstandernes Side i Dag siges, at der ude i Befolkningen ingen Interesse er for denne Grundlov, kan jeg ikke lade være med at minde om, at det samme blev sagt af Modstanderne af 1915-Grundloven, da den skulde vedtages. Dette gav Klaus Berntsen Anledning til en Udtalelse, som findes i Folketingstidenden for 5. Juni 1935, Sp. 36. Jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere den. Den lyder saaledes:

„Det er sagt, at der blandt Landets Vælgere ikke er Begejstring for den nye Grundlov. De, der taler eller skriver saaledes, føler aabenbart selv ikke Begejstring.

Men jeg forstaar ikke rigtigt, hvad man her mener med Begejstring. Vi er jo Nordboere, og derfor ikke saa overstrømmende i vor Maade at udtrykke os paa som Sydboere, hverken med Fagter eller Gestus eller i svulmende Ord. Den danske Begejstring ytrer sig ved Trofasthed og Udholdenhed gennem mange Aar i Kampen for en Sag, man har kær. Denne sunde Begejstring har vi, der i de mange Aar har kæmpet for lige og almindelig Valgret, følt saa stærkt som næppe over for nogen anden Sag.“

Denne Udtalelse har ogsaa i Dag Bud til visse Sider i denne Sal, og maaske ogsaa uden for denne Sal.

Ingen vil paastaa, at den Ændring i vor Grundlov, vi nu er i Færd med at gennemføre, betyder et saa stort Fremskridt som det, der foretoges ved 1915-Grundlovens Gennemførelse. Dette er erkendt fra alle Sider under denne Sags Behandling. 1915-Grundloven betød et afgørende Skridt, hvor 1866-Grundloven med dens Sær- og Forrettingheder og dens Ulighed maatte forsvinde for endelig efter et halvt Aarhundredes ofte bitter politisk Kamp at give Plads for en Grundlov, der paa væsentlige Punkter gav Folket den lige og almindelige Valgret tilbage og gjorde det paa visse Omraader i udvidet Grad i Sammenligning med 5 Juni-Grundloven af 1849: Kvinders Valgret og Valgretsalders Nedsættelse, o. s. v.

Vi fra vor Side har altid været villige til at anerkende det store Fremskridt, som 1915-Grundloven bød paa, og naar vi nu staar i Begreb med at vedtage en ny Grundlov, hvor vi bygger ud Folkestyret i stærkere Grad, hvor vi fjerner de Fejl og Mangler, som knyttede sig til 1915-Grundloven, saa glemmer vi derfor ikke med Tak at mindes Grunsløvsfædrene fra 1915. Skønt de fleste af disse er gaaet bort, har vi dog endnu iblandt os i denne Sal over en halv Snes af de Mænd, der her øvede god Gerning til Fremskridt og Gavn for det danske Folk. Det, de udrettede dengang, var Forudsætningen for det, vi nu staar i Færd med at gennemføre.

I 1915-Grundloven var det Kampen om Magten, det drejede sig om. Det er det ikke i Dag, det Spørgsmaal er afgjort af Befolkningen ved Landstingsvalget i 1936. Den Grundlovsændring, der nu skal gennemføres, er en ganske naturlig Følge af dette Landstingsvalg, der gav Regeringspartierne Flertal i begge Rigsdagens Ting. I Overensstemmelse med Valgdagens Beslutning rettes nu de Fejl og Mangler, der er i 1915-Grundloven, og der skabes en Nyordning,